

Bemærkninger til forslaget

Formålet med dette beslutningsforslag er via en social og helhedsorienteret indsats at give de prostituerede hjælp og støtte til at komme ud af prostitution, hvis de ønsker det.

Forslagsstillerne finder det vigtigt, at der gøres en større indsats for at hjælpe de prostituerede med at komme ud af prostitution. Prostitution er et overgreb mod de personer – især kvinder – der udsættes for det. Prostitution er desuden med til at fremme et kvindesynd, der reducerer kvinden til en vare, der kan købes for penge. Prostitution er også med til at fastholde et billede af kvinder som nogle, der blot skal tilfredsstille mændenes behov.

Hidtil har indsatsen primært været målrettet mod gade prostituerede og handel med kvinder, men der er i høj grad også behov for en indsats over for den øvrige del af de prostituerede, f.eks. massageprostituerede. Der er også behov for at få de sociale myndigheder bedre med, når det gælder om at hjælpe de prostituerede.

Forslagsstillerne har tidligere fremsat beslutningsforslag om at kriminalisere prostitutionskøbere (L 132 fra folketingssamlingen 2002-03) og om styrkelse af politiets efterforskningsmuligheder i sager om rufferi (L 133 fra folketingssamlingen 2002-03). Forslagene kunne ikke vinde tilslutning i Folketinget. Ved førstebehandlingen af forslagene understregede de fleste ordførere, at prostitution primært er et socialt problem, der må løses med en social indsats.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Ad 1

Den nuværende indsats over for prostitution har traditionelt været over for gade prostituerede og over for udenlandske prostituerede, der har været udsat for kvindehandel. Det foreslås, at denne indsats udvides til alle prostituerede på massageklinikker. Videns- og Formidlingscentret for Socialt Udsatte nævner, at erfaringer fra det daværende PRO-Center, PRO Vejle og PRO Århus og internationale erfaringer viser, at det er muligt at opøge prostituerede på massagekli-

nikker. Især hvis indsatsen som udgangspunkt præsenteres med en sundhedsmæssig indgangsvinkel, f.eks. som forebyggelse af sygdomme, der overføres seksuelt. Dette kan blive indgangen til en social rådgivning af de prostituerede, idet der etableres et tilfidsforhold mellem rådgivere og de prostituerede.

I øjeblikket arbejder bl.a. Videns- og Formidlingscentret for Socialt Udsatte med, hvorledes en permanent indsats over for prostituerede især på massageklinikker skal foregå, og hvorledes en sådan indsats skal forankres organisatorisk. Disse overvejelser er ikke afsluttede, men formidlingscentret skal aflevere en indstilling til socialministeren herom i løbet af 2004.

Ad 2

Det fremgår af rapporten »Sagsbehandlerens viden om prostitution« fra 1997, at meget få af de prostituerede, der samtidig er klienter i socialforvaltningen, fortæller deres sagsbehandler om deres prostitution. Dette skyldes bl.a. frygt for at blive anmeldt for socialt bedrageri.

Ved at give de prostituerede frit lejde med hensyn til socialt bedrageri, hvis de vælger at gå ud af prostitution, ventes det, at flere prostituerede tør melde sig på socialforvaltningerne for at få hjælp til at komme ud af prostitution.

Samtidig skal de prostituerede have en handlingsplan, der har som målsætning at få dem ud af prostitution og bl.a. give dem mulighed for at få ordinær beskæftigelse.

Efter de nuværende regler har frontpersonalet kun pligt til at give oplysninger om klienter, hvis der kommer en forespørgsel fra f.eks. kontanthjælpsafdelingen i kommunen. Hvis der ikke er tale om en forespørgsel, må den offentligt ansatte selv vurdere, om han eller hun vil indberette den prostituerede for socialt bedrageri. Denne vurdering skal ske ud fra en afvejning af hensynet til tavshedspligten og tillidsforholdet til klienten over for hensynet til at modvirke socialt bedrageri.

Det ville være lettere at få iværksat tiltag over for de prostituerede til at komme ud af prostitution, hvis de